

Урок 2

Любов Завіту

Вступ:

- Вітаю вас, шановні друзі, ми продовжуємо дослідження уроків СШ про *Божу любов...*
- На попередньому уроці ми говорили про *добровільну* Божу любов. Це любов, для котрої не існує ні умов, ні причин.
- Бог *добрий до невдячних і злих* (Луки 6:35). Його любов світить сонцем над *злими і над добрими*.
- Вона вільно дощем зливається *на праведних і на неправедних* (Матв. 5:45).
навіть на тих, хто ніяк не *очікує* Божої любові до себе!
- І навіть на тих, хто *не відповідає взаємністю!* Тобто, любов Божа не залежить від об'єкту, на котрий вона зливається.

II. Основна частина

Додатки до рубрики: Вічна любов Бога (неділя)

Питання 1: Від чого ще не залежить Божа любов? Єрем. 31:3

- Від часу... Божа любов *вічна*. А це означає, що вона ніколи не вичерпується!
Любов ніколи не падає... (1Кор. 13:8 *ориг.*).
- Крім того, Божа любов *всеохоплююча, всеосяжна*. Немає нікого, хто випав би зі сфери Божої любові!

Питання 2: Читаємо Пс. 145:7, 8.

- Псалмисту, натхненному Божою любов'ю, мало одного слова *любов*. Він підбирає сильні, яскраві слова, щоб її змалювати:
- *Добрість велика, щедрість, милосердя, довготерпіння, велика милість.*

Питання 3: А про яку рису Божої любові свідчить вірш 9 цього ж псалму?

- Божа любов *універсальна!* Він добрий до *всіх!* До *всього* Його творива! Тобто, сюди входять не лише люди, але усе Боже творіння! –!

Питання 4: Прочитаємо вірш 16.

- *Все, що живе, Ти зичливо годуєш...* Навіть кожного горобця! Дивовижна любов Божа! Він добрий завжди до всіх і до всього!

Питання 5: Кого нам нагадує такий портрет Бога?

- Доброго дідуся... Котрий не помічає нічого поганого, й готовий душу віддати за своїх онуків...
- Нажаль, у багатьох людей складається саме таке однобоке враження про Господа та Його любов...

Питання 6: Ми хотіли б мати такого Бога? Особливо українців у час війни задовольнить такий Бог?

- Не хвилюймося, брати й сестри... На уроках СШ ми будемо відкривати нові грані Божої любові, котрі врівноважать наше розуміння Його характеру.

Питання 7: Про одну з цих граней говорить вже заголовок даного уроку:

Любов Завіту...

Пам'ятковий вірш: Івана 14:23

Додатки до рубрики: Любов Завіту (понеділок)

- Пам'ятковий вірш вносить дещо нову думку в образ Божої любові... Це особливо видно із оригіналу даного тексту:
- Якщо хтось буде любити Мене...і Отець Мій буде любити його і до нього прийдем...

Питання 1: Про що свідчить перше слово цього тексту: «якщо»?

- Сполучник якщо – це умовний сполучник... Виявляється, що любов Божа може бути не лише безумовною, але й залежати від певних умов...

Питання 2: Скажіть, чи подарує Господь рай усім людям? Чи лише деяким? Чому?

- Якщо Його любов тільки добровільна, тільки безумовна, тільки всеосяжна, виникає багато таких питань **Чому?**
- І найчастіше люди запитують: *Добрий Бог і злий світ? Чому?* Ми раді належати до Церкви, котра має відповіді на такі **Чому?..**
- Велика боротьба – ось відповідь!

Питання 3: Чому Господь не подарує всім людям рай?

- Велика боротьба! Диявол зухвало заявляє Богові: *Ти не маєш права до цих людей! Вони обрали мене, і я їх владика! Я князь цього світу!*

Питання 4: *Правду говорить наш ворог?*

- Правду! У Всесвіті всі розумні істоти мають свободу вибору! І ніхто не має права нав'язувати комусь свою волю.

- Вибір людини, навіть неправильний, поважає Сам Господь. Адже Адам добровільно обрав своїм владикою диявола. І продав йому усіх своїх нащадків.

Питання 5: *Як Господь може отримати право до цих людей? Адже вони піддані князя цього світу!*

- Нас дивує мудрість Божа! Господь знайшов унікальне рішення цієї проблеми! Через таку установу, як Завіт благодаті, Він отримує право на всіх людей.

Питання 6: *Що ж таке Завіт?*

- Давньоєврейське слово *беріт* – *завіт* перекладається як *угода, договір* між двома (або більше) сторонами.

- Кожний договір містить у собі обов'язки та права. Божий Завіт також їх має.

Питання 7: *Які обов'язки та права має в Завіті Господь? Втор. 7:6-9*

- Господь зобов'язується і має право дати людині, котра перебуває з Ним у Завіті / договорі, особливу любов.

- Таку особливу, «завітну» любов Господь не може, не має права дати тим, хто поза Завітом. Хоча дуже хоче дати її всім людям!

- Якщо людина добровільно не вибрала Бога, не вступила з Ним у Завіт / договір, Господь не має права дати їй благословення Завіту.

- Адже Він поважає вибір людини.

Питання 8: *А які права й обов'язки в Завіті має людина? Втор. 6:4, 5; Левіт 19:18 (II ч.) (див. Матв. 22:37-39)*

- Право людини – на особливу Божу любов! І обов'язок людини дати любов і Богові, і ближньому...

Питання 9: *З якого часу бере свій початок цей Божий Завіт благодаті?*

- Ми можемо подумати, що від гріхопадіння... Тобто, з того часу, коли людина добровільно підтримала повстання сатани.

Питання 10: *Але прочитаємо вірш Осії 6:7. Про що це свідчить?*

- Виявляється, що Адам був у Завіті ще до гріхопадіння! Вже в раю Бог уклав з ним Завіт благодаті!

- Завіт благодаті Отець і Син уклали ще до сотворіння нашого світу. Христос вже тоді був «Агнцем, заколеним від закладин світу» (Об'явл. 13: 8).

Додатки до рубрики: Умовні взаємини (вівторок)

Питання 1: Підведемо підсумки:

- 1) Господь любить цілий світ добровільною любов'ю. Це безумовна любов, котра ні від чого не залежить.
- 2) Але Його не задовольняють стосунки такої любові. Він бажає дати людям спасенну любов, любов Завіту.
- 3) Тому Він закликає людей вступити з Ним у Завіт.
- 4) У Завіті існують права й обов'язки і для Бога, і для людини, котрі виражаються одним словом: Любов...

Питання 2: Тепер ми помічаємо, яка головна відмінність між Божою добровільною любов'ю і любов'ю Божою в Завіті?

- Добровільна Божа любов найчастіше без взаємності... І найчастіше без взаємин, тобто без стосунків.
- А любов Божа в Завіті – особлива, вона відгукається щирою любов'ю в серцях людей і глибокими відносинами любові.

Питання 3: Тепер спробуємо з позиції Завіту дати відповідь на те питання «Чому?», котре ми згадували вище:

- *Добрий Бог і злий світ? Чому?*

- Тому, що добрим світ може бути лише в Завіті з Богом. А світ не хоче обрати Його... Ісус плакав, бо світ Його любові Завіту не захотів.

Питання 4: Тут виникає ще одне питання: А хіба люди в Завіті з Господом не страждають? Пригадаємо сумніви Асафа? Пс. 72:13, 14

- Але страждання й випробування в Завіті радикально відрізняються від горя й лиха поза Завітом! В Завіті вони мають сенс, смисл! Добру, найкращу мету!
- «Коли б вони правильно зрозуміли наміри Божі, то побачили б, що не зважаючи на пережиті випробування... неухильно виконувалися плани Божі, сповнені любові до них. На власному благословенному досвіді вони зрозуміють, що Він вельми милосердний і співчутливий (Якова 5:11), і що всі дороги Його – милість і правда для тих, хто береже Завіт Його (Пс. 25:10)» (ВБ, 362-364).

Питання 5: Чому ж люди так неохоче вступають у Завіт з Господом? Тобто відмовляються прийняти хрещення...

- Дехто з наших друзів отримує статус *вічного приятеля*... Він роками може ходити до Церкви, але не вступає з Богом у Завіт...

Питання 6: Скажіть: хто при цьому несе втрату? Бог? Церква?

- Такий *вічний приятель* навіть не уявляє яку непоправну втрату він несе! Десятками років він стоїть «під парасолем» свого вагання...

- І не дозволяє зливі Божого благословення, Божої особливої любові Завіту зливатися на себе, на свою сім'ю, на свою працю і на все своє...

Питання 7: Чим люди часто пояснюють таку свою нерішучість?

- Я не зможу виконувати обов'язки Завіту – Заповіді Божі...

Питання 8: Хіба обов'язок Завіту – Заповіді Божі? Ми назвали лише один і обов'язок, і право Завіту. Який? Івана 14:15

- Послухаємо, як ці слова звучать в оригіналі: *Якщо любите Мене, ви будете зберігати Мої Заповіді.*

- Первинна любов, а її наслідок – виконання Заповідей!

Питання 9: То чи важкі умови Божого Завіту? Івана 5:3.

- Заповіді не тяжкі тільки для тих, хто любить Господа! Тому поспішаймо, друзі!

- Не зволікаймо увійти з Господом в стосунки особливої, безмежної любові!

Питання 10: А чому ми не робимо сильніший акцент на Заповідях?

- Тому, що ми знайомі з тими, хто робив сильний акцент на Заповідях Божих, а не на любові до Бога.

- Нажаль, при всій їхній повазі до Заповіді «Не вбиватимеш», Кого вони вбили? Автора Заповідей...

- Любов стоїть *перед* Заповідями...

Додатки до рубрики: Втрачене милосердя (середа)

- Скажемо більше цього! В Божому Завіті постійно і скрізь *первинною* є любов!

Питання 1: Чия? Хто перший має виявити любов, щоб друга сторона полюбила його? Івана 4:16, 19

- Завжди *первинною* є Господня любов! А людська любов – це лише відгук захоплення Божою любов'ю...

Питання 2: *Наведемо приклади, коли Божя любов випереджувала людську.*

- Перш, ніж запропонувати Ізраїлю Свій Завіт, Господь відкрився їм, як Бог, Котрий любить їх. Він багатьма чудесами звільнив їх із рабства!
- Ось чому основа Завіту не наші добрі діла, не намагання виконати закон, а Божя любов і людська, як відгук на неї.
- При чому, цей відгук любові буде торкатися не лише Господа...

Питання 3: *Кого ще ми будемо любити в Божому Завіті? Івана 4:7, 11.*

- Ми будемо любити наших братів і сестер. Це не лише повеління Господнє. Це Його Заповідь!

Питання 4: *Читаємо Івана 15:12. А що може статися, якщо ми не виконуємо цієї заповіді? Матв. 18:23-35*

- Мене вразили математичні підрахунки стосовно даної притчі! Проста арифметика показує, який неоплатний борг простив кожному з нас Господь...
- Для його сплати потрібно працювати 200 тисяч років! А для сплати боргу співтоваришу було б достатньо 100 днів...

Питання 4: *Є різниця? А можливо це перебільшення?*

- Є такий літературний прийом – *гіпербола / перебільшення*. До нього вдаються, щоб викликати більший ефект...
- Притча Ісуса – це величезне применшення! Бо ніякими цифрами неможливо оцінити наш борг перед Господом.
- Наш гріховний борг вимірюється величиною Жертви Сина Божого... А її оцінити неможливо – бо це ціна життя Бога...
- Тому в нас немає вибору – любити ближнього, чи ні; прощати його, чи ні... Не любити і не прощати – просто не мудро...

Питання 5: *І не тільки немудро, це небезпечно і навіть фатально!*

Матв. 6:14, 15

- Лишитися непростеним... Це втрата вічного життя...
- «Чи міг Бог дати нам більший доказ Своєї любові, ніж цей, коли послав Свого Сина пережити таке страждання?.. То і Його вимоги щодо нашої довіри, нашої покірності, усього нашого серця й багатства наших почуттів відповідно також *дуже великі*. Він вимагає всього, що людина спроможна дати... Господь... не прийме нічого меншого за це» (Поради для Церкви. С. 273 [188]).

- Або цілим серцем любити Його і ближніх, або взагалі не любити... Середина не існує.

Додатки до рубрики: Даром отримали – даром давайте (четвер)

Питання 1: *Читаємо Луки 7:47.*

- Якщо ми розуміємо й усвідомлюємо, скільки нам прощено, ми будемо любити своїх ближніх *багато*.

Питання 2: *Постійно відчуваючи на собі Божу любов Завіту, хіба ми не будемо запрошувати до цих стосунків наших друзів? Матв. 28:19*

- Ви бачите, як в контексті Завіту й Божої любові Завіту знаходить місце і Велике Ісусове доручення?

- Ось чому Молитовні читання на цей рік носять назву: «Я піду й поділюся Божим Словом».

- Ми живі свідки того, якою великою є Божа любов у Завіті благодаті! Якщо ми її одержали даром, даром будемо ділитися з тими, хто не має такого добра.

III. Закінчення:

- Ми завжди наголошуємо, що Трьохангельська вістка – це останній заклик до останнього покоління людей.

- Так і Амінь... Але звернемо увагу на серцевину цієї вістки:

«У наш час має проголошуватися вістка від Бога – вістка просвітницька за своїм впливом та спасенна за силою. Його характер повинен бути явлений людям. У темряву світу має пролитися світло Його слави, доброти, милосердя й істини...

Останні промені благодатного світла, остання вістка милості, яку потрібно нести світові, – це відкриття Його характеру любові» (НУХ, [415]).